

Hoe je wel en niet een kroegentocht wint...

Afgelopen weekend was vol bridge. Op zaterdag speelden Carla Franssen en ik het “Rondje Hoogstraat” in Eindhoven, en op zondag schoven we aan bij “Helmond Troef” – beide traditionele café bridge drives worden al vele jaren gespeeld.

In Eindhoven mochten we gratis meedoen omdat we het Rondje vorig jaar hadden gewonnen, in Helmond moesten we gewoon betalen.

Het was heel lang geleden dat ik in Helmond ben geweest. Vroeger had je daar ook niets te zoeken. Maar ondertussen is Helmond Centrum erg fraai geworden, vol met de kubuswoningen, andere mooie gebouwen, veel aardige winkels, goede horeca en voor de gelegenheid een feesttent met o.a. een sfeervol optreden van blue grass band “The Feliciano’s” – wie kent ze niet?

Spel 10 van zaterdag is een goed voorbeeld van hoe je een toernooi niet wint.

O / Allen	 AH63	
	 7543	
	 HV932	
	 -	
 B72		 109854
 HVB		 A
 A4		 87
 V9765		 HB832
	 V	
	 109862	
	 B1065	
	 A104	

Het biedverloop was als volgt

W	N	O	Z
Carla	RobvW	RobW	Ineke
		Pas	Pas
1 	1 	1 	2 
D	Pas	2 	Pas
Pas	3 	3 	Pas
Pas	D	Pas	Pas
Pas			

Na het supportdoublet van Carla wist ik van onze dubbele fit – in klaveren en schoppen – en ik besloot om nog één keer 3 schoppen te bieden, en na het te verwachten 4 ruiten bod van Rob van Wel te doubleren.

Na de start van de secce hartenaas krijg ik waarschijnlijk nog wel een aftroevers, in ieder geval was mijn vermoeden dat 4 ruiten zeker één down zou zijn gegaan. Dat was goed ingeschat, maar ex-wereld jeugdkampioen Rob van Wel was weer wat slimmer, hij bood geen 4 ruiten, maar doubleerde 3 schoppen.

De start van ruiten boer nam ik, harten naar de aas, en schoppen voor de vrouw van Zuid, Ineke Ketelaar. Zij speelde secuur ruiten 10 na, waarop Rob van Wel met ruiten 2 een goed signaal gaf: Ineke speelde klaver aas en klaveren na – zodat ook het kleine troefje van Noord nog binnenkwam. Twee down leverde 500 en 97,37% op voor Noord – Zuid. Drie ruiten laten spelen voor contract had ons een score boven het midden opgeleverd, maar dat 3 schoppen bod leverde dus niks op. Kijk, zo win je dus niet.

Rondje Hoogstraat werd nu gewonnen door de ijzersterke combinatie Paul Cardwell en Albert van den Bosch, dat is niet zo vreemd. Carla en ik werden derde, maar volgend jaar proberen we het gewoon weer.

Op zondag hadden we meer wind in de rug. Nadat de mij niet bekende tegenstanders ons gedoubleerd één down hadden gespeeld in 4 klaveren, kwam het volgende spel 20 op tafel.

W / Allen	 B65	
	 AV92	
	 V92	
	 B54	
 AV102		 H87
 873		 6
 AHB83		 10754
 V		 AH1092
	 943	
	 HB1054	
	 6	
	 8763	

Het biedverloop was als volgt

W	N	O	Z
Carla	An 1	RobW	An 2
1 	Pas	1 	Pas
3 	Pas	4 	Pas
Pas	Pas		

Met iets te weinig kracht voor een – vrijwel manche forcing - 2 ruiten bod, besloot ik eerst mijn driekaart schoppen te bieden – eventuele hartenaftroevers kunnen dan aan de korte kant gemaakt worden. Carla had wel over en zo werd snel de schoppen

manche bereikt. Zuid startte ruiten 6 – een duidelijke singleton – en na ruiten aas, klaver vrouw en drie rondjes schoppen eindigend in de hand, viel klaveren boer ook nog en had ik plots 12 slagen – 4 schoppen plus twee was een volle top.

Kijk, met zoveel geluk win je dus wel.

Rob Wijman

PS omdat we er niet genoeg van kunnen krijgen, speelden Carla en ik op de één-na-laatste dag van augustus nog mee in de Star Grand Café Tour.

En vooruit, toch nog even janken: ik weet niet wie de indeling gemaakt heeft, maar vier van de acht paren waar we tegen mochten spelen hoorden bij de “buitencategorie”: Machteld Giesbers met Henk Willemsens, Eric Nöcker met Erik Swinkels, Jan Kaptein met Alfred van der Haak en tenslotte Aris Verburgh met Louk Herber.

Aan het einde van de dag waren we best tevreden met onze score van iets boven de 59%. Maar ik heb nog even naar de top 10-15 gekeken in de uitslag, en die kwamen ongeveer “niemand” tegen.